

ניו-יורק 20.5.46

פולה יקרה,

אני מצטער שעוד לא עלה בידי להפגש לא עם ראיסה ולא עם אטי

אם כי קבלתי ממך סלגרפית את מענך, לא היה לי עד היום הזה אף ערב

אחד פנוי ועד סוף השבוע אני חושש, לא יהיה לי. בניו-יורק יש לי

פגישות ישיבות ושיחות בלי סוף (לא כולן חשובות והכרחיות, אבל אין

להמלט מהן) ושלושה ימים (15-16-17 לח"ז) עשיתי בוושנגטון.

נפגשתי עם קרובי הנשיא, עם אנשי ה- State Department

ועם ידידינו. טפלתי בשלושה דברים: א) החשת המאה אלף ב) פתיחת

השערים לפליטים יהודים לאזור האמריקני בגרמניה. ג) מלווה של

250 מליון לפיתוח הארץ.

כבר כתבתי לך שעוד בהיותי בפריס, שרק נודע על מסקנות

הועדה, התקשרתי עם וילינצטוק בדבר עמדת הנשיא, ונתפרסמה

הצהרה מתאימה, אולם הצהרה לחוד - ומעשים לחוד. אמנם מקורבי הנשיא

הבטיחו לי שמאה האלף לא יעוכבו בכלל "ההיעצויות" עם יהודים וערבים,

אבל אנשי ה- State Department אמרו שיש להתייעץ עם ערבים

ויהודים גם על המאה אלף, ואם כי הובטח שנשיג את המאה אלף בהחלט -

32./.

אבל הדבר עלול להמשך שנים שלושה חודשים, באשר האנגלים רוצים להמלך עם מלכי ערב... והפעם נראה שיש לסמוך יותר על אנשי §
מאשר על עוזרי הנשיא... כשאני כותב המכתב - הוזמנו ב"כ הסוכנות והערבים לנציב העליון ואולי הערב נקבל ידיעות נוספות מהארץ או פלונדון, אבל זאת תרעי בזמן אחד אתי.

למרות האכזבה המרה בדחיה הפושעת של עליית מאה האלף -

מצאתי הפעם אטמוספירה יותר נוחה ויותר ידידותית ב- §
מאשר לפני שנה והדברים שאמר לי בן כהן בפרס נתאמתו. האיש שדברתי אתו - מנהל המחלקה של המזרח הקרוב - בקשני לבוא אליו שנית להמשיך בדיון על הבמה הארי"ת בשלמותה, והשבוע כנראה אצטרך ללכת עוד פעם לווינגטון.

ללא שחזרתי הנה סלפנו לי מווינגטון שלא שנים שלושה
חודשים - אלא חודש אחד ניתן להתייעצויות, וכעבור חודש לבוא החלטה.
במה שראיתי הבוקר בעתונים יש כאילו אישור לחודש זה.

הדבר השני שהעסיק אותי היה ענין ה- Infiltrates

כך קוראים ליהודים שבאים מפולין, הונגריה וארצות אחרות למחנות

באזור האמריקני בגרמניה. כבר כמה פעמים רצו לסגור הגבולות,

אם כי אייזנהאור וגנרל סמיט הבטיחו בבקורת הראשון בגרמניה

שלא יפריעו ליהודים להמלט לאזור האמריקני. לפני שבועות אחדים

שוב עמדו לסגור הגבולות, כי פחדו משטף גדול של פליטים מארצות

המזרח בעקבות הצעת הוועדה להעלות ארצה מאה אלף איש. נפגשתי

עם גנרל הילדרוני - ששימש מקורם ב- War Department

וטיפל בשאלת הפליטים ובזמן האחרון העבר ל- ⁵⁸. כיררנו כל

שאלת ה"אינפילטריישון" וקבלתי הבטחה שלא יסגרו הגבולות, כל

זמן שמספר הנכנסים יעמוד בתחומי חמשת אלפים לחודש. נמנה גם

יועץ יהודי חדש לגנרל מקנרני (הממלא עכשיו מקומו של אייזנהאור

בגרמניה) במקומו של השופט ריפקונד, רבי פיליפ ברנשטיין מרוטשסטר.

בררתי אחריו את כל המצב באירופה ובמחנות, ונדמה לי שהוא יהיה

לעזר לא מעט לאנשינו במחנות וגם ל"בורחים", וימשיך את הפעולה

החשובה שעשה ריפקונד בגרמניה.

הדבר השלישי - היה ענין המלוה. עד גמר המלחמה הוקם פה

בנק גדול לעזור לאימפורט ולאכספורט על ידי הלוואות גדולות

שנותנים לממשלות זרות. האנגלים עומדים לקבל ארבעה ביליון דולר,

הצרפתים 600 מיליון וכדומה. הוצעה הצעה שיאשרו מלווה של 250

מיליון לפיתוח א"י למען הרחבת עליית היהודים והתישבותם בארץ

וכמובן למען הרמת פיריון הארץ וגובה החיים של כל תושביה.

מנהלי הבנק הזה הם ווינסון (הגזבר של ארצות הברית, יורשו של

מורגנטוי), בורגס - ראש ה- $\$$ וולס - מיניסטר למסחר, אקלס -

ראש הבנק הממשלתי (Federal Reserve) מרטינס - ראש הבנק

לאימפורט ואקספורט.

גזבר הממשלה וינסון מתיחס באהדה לעניין, גם הנשיא בעצמו

כפי שהוגד לו. נחוץ שמנהיגי שתי המפלגות בסנס, ברקלי וספס

יכניסו הצעת חוק, ויש כל הסיכויים שהם יעשו זאת והחוק יתקבל.

הדבר כרוך עוד בכמה קשיים וגם סכנות שלא אוכל לעמוד עליהם

במכתב. אולם כל עניין רציני כרוך בקשיים וחששות.

בשעת כתיבת המכתב טלפן לי משה מלונדון על הודעת הנציב

לברנרד ג'וסף ומכתב משרד המושבות לסוכנות בלונדון. דבר זה מאשר

הידיעה מווינסון על דחיה לחודש, אבל אין עדיין בסחון שבעבור

החודש תתחיל העליה.

משה גם הודיע לי שהפקודה על פירוק הבריגדה עומדת

בתוקפה, באופן כזה חושש אני שעמוס ישתחרר בקרוב; במקרה זה

יסע יחד עם מרי לארץ.

(15.12) אני מנסה להשיג פה בשביל עמוס חליפות ולבנים, ויחכן

שאשלח זאת עם נוסעים היוצאים בקרוב לארץ באניה. אני קונה גם

קצת בגדים ולבנים בשביל מרי וכל מה שאוכל להשיג בשבילך.

מחר עלי לצאת שוב לווינגטון לשלושה ימים. ובשובי

אעשה הסידורים לשיבתי. כנראה אשוב ללונדון - מיד כשאדע

אם קפלן בא הנה או לא.

לאחר שאשוב מווינגטון אתקשר עם ראיסה ועם אטי,

ובעזרתן אולי אשיג כמה דברים בשבילך ובשביל מרי.

כשמכתבי זה יגיע לידיך אני מגיח שרבעה שולמן כבר

תחיה בארץ אני בטוח שתפגשי אותה בידידות ובשמחה ואולי תזמיני

אותה להיות אצלנו כל זמן שתהיה בתל-אביב.

שלום רב לכולכם ונשיקות

ד. ד. ד.